

Sygn. akt. III K 347/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Bus-Masłosz

Protokolant apl. radc. Ewelina Białowicz, Łukasz Gromada, Jolanta Grudziądz, Marta Cacko, apl. Krzysztof Przybek,
apl. radc. Szymon Tyburski

w obecności Prokuratora Tomasza Kuziaka, Grzegorza Zarzyckiego, Piotra Sienickiego, Edyty Dudzińskiej

po rozpoznaniu w dniach 11.06.2013r., 26.09.2013r., 12.11.2013r., 30.01.2014r., 6.02.2014r., 21.03.2014r.,
5.06.2014r., 1.07.2014r. sprawy

S. C. urodz. (...) w W., syna E. i J. z d. G.

oskarżonego o to, że od nieustalonego okresu do dnia 7.10.2008r. w W. bez wymaganego zezwolenia, w celu uzyskania korzyści majątkowej rozpowszechniał cudze utwory w postaci opracowania w ten sposób, że na stoisku handlowym znajdującym się przy ul. (...) w W. oferował do sprzedaży na szkodę legalnych dystrybutorów płyty DVD zawierające nielegalnie zwielokrotnione videogramy, płyty Cd-rom zawierające gry komputerowe na PC, konsolę Play Station, posiadając w chwili zatrzymania 49 płyt DVD z filmami, 22 płyty z gramami na konsolę Play Stadion, 21 płyt z gramami komputerowymi na PC tj. łącznie 92 szt. płyt CD-rom, przy czym z czynu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, na szkodę legalnych wydawców w wysokości 19.560,- zł

tj. o czyn z art. 116 ust. 3 ustawy z 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

orzeka:

- I. uniewinnia oskarżonego S. C. od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- II. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr 02/1110/2008 (k.149 akt) pod poz. 870-874 nakazuje zwrócić oskarżonemu S. C.;
- III. na mocy art. 231 § 1 kpk dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/1068/08 (k.75-97 akt) pod poz. 82-95 i 134-143 nakazuje złożyć do depozytu sądowego;
- IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Damiana Sucholewskiego kwotę 955,- (dziewięćset pięćdziesiąt pięć) zł plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;
- V. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. C. został oskarżony o to, że od nieustalonego okresu do dnia 07.10.2008r. w W. bez wymaganego zezwolenia, w celu uzyskania korzyści majątkowej, rozpowszechniał cudze utwory w postaci opracowania, w ten sposób, że na stoisku handlowym znajdującym się przy ul. (...) w W. oferował do sprzedaży na szkodę legalnych dystrybutorów płyty DVD zawierające nielegalnie zwielokrotnione videogramy, płyty CD-rom zawierające gry komputerowe na PC, konsolę Play Station, posiadając w chwili zatrzymania 49 płyt DVD z filmami, 22 płyty z gramami na konsolę Play Stadion, 21 płyt z gramami komputerowymi na PC tj. łącznie 92 szt. Płyt CD-rom, przy czym z czynu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu,

na szkodę legalnych wydawców w wysokości 19 560,00 zł tj. o czyn z art. 116 ust. 3 ustawy o Prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2008r. około godz. 11-ej funkcjonariusze Komendy Rejonowej Policji Warszawa VI - st. post. K. I. oraz mł. asp. A. K. na terenie targowiska przy ul. (...) w W. w okolicach nasypu kolejowego prowadzili czynności zmierzające do ujawniania osób handlujących nielegalnie wielokrotnionymi płytami oraz oprogramowaniem komputerowym. Podeszli do jednego ze stoisk, na którym rozłożone były płyty DVD i CD wyglądające na nieoryginalne. Obok stoiska stał S. C.. K. I. zapytał stojącego obok stolika S. C. o cenę płyt. Ten odpowiedział, że po 10,- zł. Funkcjonariusze okazali mu legitymacje służbowe i dokonali jego zatrzymania. Na stoliku znajdowało się 49 sztuk płyt DVD z filmami, 22 sztuk płyt z gramami na konsolę PS2 oraz 14 sztuk płyt z gramami na komputery PC. W międzyczasie K. I. dostrzegł w odległości około 3 metrów od stoiska - w zaroślach, dwie plastikowe reklamówki z zawartością płyt, a także w odległości około 2 metrów pierwszego stoiska drugie stoisko z płytami wraz z odtwarzaczem CD i generatorem prądu - przy którym nikogo nie było. Funkcjonariusze Policji przypuszczając, iż przedmioty ujawnione na sąsiednim stoliku oraz te znajdujące się w plastikowych torbach mogą stanowić własność S. C., dokonali ich zatrzymania i zabezpieczenia. Po przetransportowaniu S. C. na komisariat dokonano przeszukania jego osoby (k.14-18). W trakcie przeszukania ujawniono przy zatrzymanym 7 płyt DVD z gramami w foliowych opakowaniach o następujących tytułach: Pure – 2 szt., King`s Bounty Legenda- 2 szt. oraz Art Of Murder, Atak na Pearl Harbour i Revenge – po 1 sztuce.

Na komisariacie sporządzono protokół przeszukania stoisk, w którym wyszczególniono wszystkie płyty w porządku alfabetycznym.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: zeznań świadka K. I. (k.54-57, k. 493-495), częściowo zeznań świadka A. K. (k. 59-60, k. 145-147, k. 495, k. 608-609), protokołu zatrzymania osoby (k.3), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 4-11), protokołu przeszukania osoby (k. 14-18), protokołu przeszukania (k.29-43), częściowo wyjaśnień oskarżonego S. C. (k.469-470, 49-51), opinii biegłego (k.110 – 142, k. 150-155).

Oskarżony S. C. konsekwentnie, w toku całego postępowania, nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym (k.49-51) wyjaśnił, że nie sprzedawał żadnych płyt z nagraniami, nie należały one do niego. Przed Sądem S. C. w swych wyjaśnieniach (k.49-51) podał, iż niczym nie handlował na targowisku, a jedynie w dniu zdarzenia około godziny 10:00 wracając wraz z córką K. C. z P. od teściowej, wysiadł na stacji kolejowej PKP usytuowanej w okolicach ulicy (...) i dalej idąc ścieżką prowadzącą do ulicy (...), zatrzymał się przy stoisku na którym znajdowały się płyty DVD i CD. Przy stoliku nie było osoby, której rzeczy te stanowiłyby własność. Fakt zainteresowania przez niego płytami wynikał jedynie z czystej ciekawości oraz tego, iż w przeszłości trudnił się podobną działalnością, za którą był karany (k. 510-511). Tym niemniej w owym czasie otrzymywał już świadczenie emerytalne, które zaspakajało jego potrzeby życiowe, a zatem nie miał powodu, aby ponownie zajmował się handlem płytami.

W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę częściowo – odnośnie okoliczności jego zatrzymania oraz stanu zdrowia, w tym bowiem zakresie znajdują potwierdzenie w protokole zatrzymania oraz zeznaniach świadków - funkcjonariuszy Policji oraz dokumentacji medycznej. W pozostałym zakresie sąd odmówił im waloru wiarygodności. W szczególności zważyć należy, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego w tamtym okresie nie otrzymywał jeszcze emerytury. Jak wynika z informacji nadesłanej przez ZUS (k.482) świadczenie to przyznano mu od 1 października 2008r., jednakże pierwszą wypłatę otrzymał 14 stycznia 2009r. – z wyrównaniem od października 2008, a zatem w dacie zdarzenia jeszcze nie otrzymywał tego świadczenia.

Odnośnie zeznań świadków K. I. i A. K. sąd dał im wiarę odnośnie przebiegu czynności przeprowadzonych z udziałem oskarżonego, w tym bowiem zakresie są one spójne, konsekwentne i logiczne. Sąd odmówił waloru wiarygodności zeznaniom świadka A. K. odnośnie okoliczności, iż pierwsze płyty na spisie pochodzą ze stoiska, przy którym stał oskarżony, zważyć bowiem należy, iż spis ten jest sporządzony w porządku alfabetycznym, a nie jest prawdopodobne w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, aby płyty w kolejnych torbach i na 2 stoiskach były uporządkowane

w ten sposób i aby nie powtarzały się tytuły na obu stoiskach i w torbach znalezionych w pobliskich zaroślach. Przy czym w ocenie sądu rozbieżność ta wynika z upływu czasu pomiędzy zdarzeniem z początku października 2008r. a zeznaniami składanymi pod koniec marca 2009r. oraz okoliczności, iż z uwagi na swoje obowiązki służbowe świadek uczestniczył w ciągu tych kilku miesięcy w wielu podobnych interwencjach.

Odnosnie zeznań świadka M. O. (k.52-53) niewiele wniosły one do sprawy, co prawda świadek był bezpośrednim świadkiem czynności prowadzonych owego dnia na targowisku, tym niemniej nie potwierdził ażeby krytycznego dnia S. C. był zatrzymany za handel nielegalnymi płytami. Potwierdził jedynie, iż rysopis oskarżonego jest mu znany tylko z widzenia.

Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby podważyć fachowość i rzetelność sporządzonej przez biegłego K. P. dwóch opinii z zakresu nośników fonograficznych i wideograficznych (k. 110 – 142, k. 150-155). Biegły wnikliwie przeanalizował dostarczony mu materiał dowodowy w postaci nośników danych DVD, DVD-R, CD i CD-R i wyczerpująco opisał każdy dowód rzeczowy, z którym się zaznajomił. Brak jest zatem racjonalnych podstaw do zakwestionowania treści sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii, a w szczególności jego ustaleń w zakresie legalności kopii wideogramów i utworów artystycznych utrwalonych na nośnikach DVD, DVD-R, CD i CD-R zabezpieczonych przez funkcjonariuszy Policji w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W tej i w każdej innej sprawie karnej oczywistym jest, że wyrok skazujący może opierać się wyłącznie na dowodach nie budzących wątpliwości, spójnych, uzupełniających się wzajemnie, które w sposób oczywisty wskazują, iż sprawcą przestępstwa jest osoba oskarżonego.

W ocenie Sądu taka oczywistość dowodów świadczących o winie oskarżonego nie zachodzi w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu zgromadzony przez Prokuraturę materiał dowodowy w niniejszej sprawie w odniesieniu do czynu z art. 116 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zarzucanego S. C., nie może świadczyć o wyczerpaniu przez oskarżonego znamion tego czynu. Podkreślenia wymaga, iż przedmiotowy czyn ze swej natury ma charakter powszechny i bezskutkowy. W ust. 1 art. 116 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, skonstruowano typ zasadniczy, zaś ust. 2 i 3 stanowi typ kwalifikowany. Do przyjęcia odpowiedzialności sprawcy za czyn określony w art. 116 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych konieczne jest ustalenie, iż sprawca dopuścił się wielokrotności i systematyczności w swoim działaniu oraz zważył należy długość okresu i częstotliwość w osiąganiu tego dochodu (vide wyrok SN z dn. 20.04.2005r., III K 27/05, Lex nr 149637).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie potwierdziło, aby oskarżony regularnie osiągał korzyść majątkową z przestępczego procederu. Analiza materiału dowodowego w niniejszej sprawie nie daje podstaw do uznania, aby oskarżony uczynił sobie z rozpowszechniania nielegalnie zwielokrotnionych płyt stałe źródło dochodu. Oskarżony był jedynie raz karany za czyn z art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk w lutym 2008 roku zaś niniejsza sprawa dotyczy jednostkowego zdarzenia w październiku 2008r. W tej sytuacji w ocenie sądu możliwe było jedynie rozważanie możliwości popełnienia przez oskarżonego czynu określonego w art. 116 ust. 1 ustawy o Prawie autorskim i prawach pokrewnych, które to przestępstwo jest ścigane na wniosek pokrzywdzonego.

Ponad wszelką wątpliwość ustalono, że oskarżony w momencie zatrzymania posiadał przy sobie w kieszeni 7 płyt DVD (k. 14 – 18) oraz to, że krytycznego dnia był obecny przy stoisku handlowym, na którym rozłożone były nielegalne płyty z filmami oraz oprogramowaniem komputerowym, zaś co do faktu nielegalności zabezpieczonych płyt wypowiedział się biegły z zakresu nośników fonograficznych i wideograficznych w opinii z dnia 24.02.2009r.. Z kolei sporne okazało się ile i jakich dokładnie płyt oskarżony miał oferować do sprzedaży. Funkcjonariusze początkowo uznali, iż S. C. w momencie interwencji posiadał na stoisku 85 nielegalnych płyt pod różnymi tytułami. Następnie uznali, iż znajdujące się w bliskiej odległości jego stolika płyty są zbieżne pod względem wizualnym i rodzajowym i mogą stanowić własność oskarżonego, w istocie przypisując sprawstwo nielegalnego rozpowszechniania cudzych utworów włączając je wszystkie w poczet materiału dowodowego, jednakże okoliczność ta nie została kategorycznie

ustalona w toku przewodu sądowego. Nie ustalono jakie konkretnie płyty znajdowały się na stoliku, obok którego stał oskarżony. Tym samym niemożliwym było także ustalenie konkretnych pokrzywdzonych - działających przez swoje organa statutowe, których prawa zostały naruszone, a w konsekwencji ustalenie, czy podmioty te złożyły wniosek o ściganie. Jak już nadmieniono powyżej płyty zostały spisane w porządku alfabetycznym, a nie jest prawdopodobne w ocenie sądu w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasad logicznego rozumowania, aby nie powtarzały się żadne tytuły płyt na 2 stoiskach oraz w torbach znalezionych w pobliskich krzakach, zwłaszcza jeśli uwzględnić, iż z reguły handlowano najbardziej popularnymi tytułami, a z wykazu płyt wynika, że niektóre tytuły były w ilościach po 5-6 sztuk. Z zeznań świadka A. K. wynika, że zabezpieczone płyty były zliczone wszystkie razem już na Komendzie Policji. Nie dokonano wyodrębnienia nielegalnych materiałów z poszczególnych stolików i toreb i nie oznaczono konkretnych tytułów. Wątpliwym również było i to ażeby S. C. w dniu zdarzenia, miał ułożone alfabetycznie filmy DVD oraz płyty z gramami komputerowymi na konsolę Play Station 2 i komputer PC na swoim stoisku. Na marginesie podkreślenia wymaga tylko, iż postanowieniem z dnia 27 marca 2009 r., materiały znajdujące się w dwóch reklamówkach ujawnione w zaroślach oraz te zabezpieczone przy drugim stoliku, zostały wyłączone z niniejszej sprawy do odrębnego postępowania.

Podkreślić należy, iż nie da się ponad wszelką uzasadnioną wątpliwość stwierdzić, czy nośniki z nielicencjonowanymi kopiami utworów wyszczególnionych w protokole zatrzymania rzeczy należały do oskarżonego. W toku postępowania przygotowawczego nie podjęto czynności zmierzających do jednoznacznego ustalenia czy zatrzymane płyty należały do oskarżonego, mimo że zeznania świadka dokonującego zatrzymania rzeczy – A. K. wskazywały na pojawienie się takiej wątpliwości. Sąd podjął próbę usunięcia tych wątpliwości przesłuchując dwukrotnie świadka A. K., który jednak wątpliwości tych nie rozwiął. A zatem zgodnie z dyrektywą art. 5 § 2 kpk wątpliwości te należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego ustalając, iż legalnymi dystrybutorami płyt znajdujących się na stoliku, obok którego stał oskarżony, były podmioty, które nie złożyły wniosku o ściganie. Odnośnie zaś 7 płyt z gramami, które oskarżony posiadał przy sobie, a które w ocenie sądu były przeznaczone do sprzedaży zważywszy, iż były tam powtarzające się tytuły, dystrybutorzy tych gier nie złożyli wniosku o ściganie.

W konsekwencji należało uniewinnić oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd na podstawie art. 231 § 1 kpk dowody rzeczowe zabezpieczone w toku postępowania wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/1068/08 wyszczególnionych pozycjami 82-95 i 134-143 nakazał złożyć do depozytu sądowego.

Dowody rzeczowe ujawnione podczas przeszukania oskarżonego a wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr 02/1110/2008 pod pozycjami 870-874, należało zwrócić oskarżonemu z uwagi na treść wyroku.

Wynagrodzenie obrońcy z urzędu ustalono na podstawie obowiązującego w tym zakresie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z uwzględnieniem ilości terminów rozpraw, w których brał udział obrońca z urzędu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 632 pkt 2 kpk, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.